

Sygn. akt II CSK 81/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa E. W.

przeciwko [...] "O." Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 sierpnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 września 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 180 (sto
osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik powódki E. W. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 września 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że powołane przesłanki zostały wykazane.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), powinien zagadnienie to przedstawić przez jego odpowiednie sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także wskazać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych i wykazać, że rozstrzygnięcie tego zagadnienia przez Sąd Najwyższy będzie miało istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz rozwoju praktyki sądowej (zob. m. in. postanowienia SN: z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC z 2002 r., nr 1, poz. 11 i z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 nie publ.). Nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy o ustalenie wszczętej na podstawie art. 189 k.p.c. kwestie statusu w postępowaniu rejestrowym osoby której odmówiono wpisu, bądź wykreślonej z rejestru oraz legitymacji niewpisanego do rejestru członka zarządu spółki do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Zagadnienia

oznaczone w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania numerami od 3 do 5 oparte zostały na subiektywnych ocenach strony skarżącej nieznajdujących oparcia w ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd oraz przebiegu postępowania. Zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń lub oceny dowodów (zob. postanowienie SN z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Skarżąca nie wykazała, że ocena zagadnienia przedstawionego w punkcie 6 może prowadzić do rozbieżnych ocen, a w związku z tym wymaga rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, natomiast zagadnienie przedstawione w punkcie 2 wyryka się spod oceny, ponieważ przy jego sformułowaniu nie przywołano przepisów, które zdaniem skarżącej powinny podlegać wykładni. Ostatnią uwagę należy zresztą odnieść do wszystkich przedstawionych w uzasadnieniu wniosku kwestii.

Skarga nie jest również oczywiście uzasadniona. Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego wyroku uchybienia w zakresie stosowania prawa miały kwalifikowany charakter i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie SN z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156). Tym wymaganiom skarżąca nie sprostowała.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanej zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

aw

jw